

ἡ ψυχὴ δὲν ἐνισχύεται, τὸ πνεῦμα δὲν ἐπεκτείνεται, δὲν ἀποκτᾷ ὁ ἀνὴρ τὴν ἑαυτοῦ ἀξίαν, εἰμὴ ὅποτεν αἰσθάνηται ἔχων πλήρη τὴν εὐθύνην τῶν πράξεών του. Ἀπ' ἐναντίας, ὧν τις τὸ ὄργανον μόνον ξένης θελήσεως, δὲν ζητεῖ πλέον ἄλλην ἀρετὴν ἢ ἀποκτήσῃ, ἢ τὴν ὑπακοήν, ἄλλο πρότερον, ἢ τὴν τάξιν. Αἱ καταργούσαι πᾶσαν προσωπικὴν πρωτοβουλίαν κυβερνήσεις ὑπαλλήλους μόνον παράγουσιν, ὅπερ δὲν ἀρκεῖ νὰ σώσῃ αὐτάς. Ἡ Ῥωμαϊκὴ αὐτοκρατορία διατηρήθη ἐπὶ τοσοῦτο μ' ὅλας τὰς τόσας τῆς καταστροφῆς αἰτίας, διὰ τῆς ἀφθονίας ἐκείνης τῶν νέων ἀνδρῶν, οὓς τῇ ἐχορήγουν ἀδιαλείπτως αἱ ἐπαρχίαι, οἱ δ' ἄνδρες οὗτοι ἦσαν τὰ μείνεντα λείψανα τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν ἰσποπέων, ἦσαν αἱ ἐκλογικαὶ ἐκείναι σκιαι, αἱ ἐν ποτηρίῳ τρικυμῖαι, ἐκείναι ἃς ἐσκωποῦν οἱ εὐφρεῖς τῆς Ῥώμης. Ἐν τῷ σκότει τῶν μικρῶν αὐτῶν πόλεων καὶ ὑπὸ ἐλευθέρους θεσμοῦς ἐγυμνάζοντο κατὰ τὰς ἀρετάς, ἃς ἐμελλον βραδύτερον νὰ ἐξασκήσωσιν ἐπὶ ἄλλου θεάτρου, καὶ κατ' οὐδὲν ἄπορον ἔαν, τῆς ἀνεξαρτησίας ταύτης ἀπολεσθείσης, ἐγένοντο οὗτοι σπανιώτεροι. Ἴνα πλάσῃ τις δυνάμεις ζώσας πρὸς ἀντίδρασιν κοινῶν κινδύνων καὶ ἵνα ἀντικρούσῃ προσβολὰς βραβάρων, κατ' οὐδὲν ὀφελεῖ αὐτὸν ἢ κατασκευὴ τῶν μεγάλων ἐκείνων καὶ τακτικῶν μηχανῶν, αἵτινες τὰ ὄμματα θέλγουσι διὰ τῆς φαινομένης ἀπλότητος τῶν ἐλατηρίων καὶ τῆς ἐπιδεξίου συναρμογῆς τῶν τροχιῶν, καθ' ἃς ἡ χεὶρ ἐνὸς μόνου δίδει τὴν κίνησιν, καθ' ἃς αἱ θελήσεις πᾶσαι τακτοποιοῦνται κατὰ μίαν θέλησιν.

Βεβαιώτερον μέσον πρὸς ἀπώλειαν ἐνὸς κράτους εἶναι ἢ κατὰ τ' ἄνω συγκεντρώσις αὐτοῦ ἢ Ῥωμαϊκὴ αὐτοκρατορία ἐπλήρη ἀφ' ἑαυτῆς ὀλεθριώτατα, καταστρέψασα τὰς τελευταίας ἐλευθερίας τῶν ἰσποπέων τῆς.

Κ. Ι. ΠΑΠΠΑΖΟΓΛΟΥΣ.

(Τ Ε Λ Ο Σ.)

ΚΥΝΗΓΙΟΝ ΕΛΕΦΑΝΤΩΝ.

(Ἐκ τῶν τοῦ Alexandre Dumas.) (1)

Δ.

— Ἀπομακρυνθέντες τέταρτον λεύγης ἀπὸ τοῦ θεάτρου τοῦ συμβάντος ἐκεῖνου, ἐξήκολούθησεν ὁ

Ὀράτιος, εἰσήλθομεν εἰς φυτεῖαν καφφέ. Τὸ μέρος δ' ἐκεῖνο ἐξελέγη διὰ πρῶτον σταθμόν.

Οἰκοδομὴ τις μεγάλη ὑψοῦτο ἐν τῷ μέσῳ τῆς φυτείας.

Ἐπλησιάσαμεν πρὸς αὐτὴν ἐφαίνετο ἔρημος.

Ὁ ὁδηγὸς ἡμῶν ἐχειροκρότησεν, ὡς πράττει τις εἰς τὰ θεάτρα τῶν Παρισιῶν, καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν Opéra — Comique.

Μαῦρος πάραυτα ἐξῆλθε.

« — Εἰς ποῖον ἀνήκει ἡ οἰκία ; ἠρώτησεν ὁ σὶρ Williams.

« — Εἰς τὸν σὶρ Andrews. « — εἶναι οἰκαδε ;

« — Ὄχι. — Ἐτοίμασον ἡμῖν τὸ πρόγευμα.

« — Ἐπιθυμοῦσι τι, ἐν τῷ μεταξὺ, οἱ κύριοι ;

« — Θέλομεν λάβει ποτήριον μαδέρας ἢ ξερές.

Εἰσήλθομεν ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ διεμείναμεν μέχρι τῆς ἐπικύριον διατάττοντες ὡς ἂν ἡμεθα οἰκαδε.

Ἡμεθα, ὡς εἶπον, ἕνδεκα κύριοι καὶ ἐπέκεινα τῶν πεντήκοντα ὑπηρετῶν.

Ἐπίομεν, ἐφάγομεν, ἐπὶ καθαρῶν σινδονῶν ἐκοιμήθημεν, καὶ ἀνεχωρήσαμεν τὴν ἐπαύριον.

Οὐδεὶς δ' ἡμῶν ἐγνώριζε τὸν ἰδιοκτήτην.

Οὕτω πως ἐνεργεῖται ἡ φιλοξενία εἰς Κεϋλάνην.

Εἰς ἀπόστασιν τετάρτου λεύγης ἀπὸ τῆς φυτείας, ἡ τοποθεσία ἀλλάσσει ὄψιν, καθ' ὅσον δὲ ὀδεύει τις διὰ μέσου τῶν λοχμῶν, (jungles) ἡ θερμοκρασία δροσίζεται καὶ ἤθελεν ἐκλάβει τις τοῦτο ὡς εὐρωπαϊκὸν κλίμα. Τῷ ὄντι, εὐρίσκεται τις ἐπτά ἢ ὀκτὼ χιλιάδας πόδας ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

Δὲν ἐμείνομεν εἰς Nuera — Ellia, εἰμὴ ὅπως προγευμακτίσωμεν, καὶ ἀνεχωρήσαμεν ἀκολούθως διευθυνόμενοι πρὸς Eléphants-Plain, ὀδεύοντες πάντοτε διὰ μέσου τῶν λοχμῶν.

Ἡ ὁδὸς ὠραία ὀδεύουσι δὲ τρεῖς κατὰ μέτρον καὶ ἐπὶ ἐδάφους ἐξ ἐρυθοπλίνθων τῆς αὐτῆς οὐσίας μὲ ἐκείνας ἃς ἀπαντᾷ τι ἐξερχόμενος τοῦ Κολόμβου.

Ἀφικθέντες εἰς Eléphants-Plain, εὗρομεν μικρὸν ὄμιλον πέντε ἢ ἕξ κυνηγῶν ἐκεῖ ἐλθόντων νὰ κυνηγήσωσι τὴν ἀλκὴν.

Μεγάλῃ ὑπῆρξεν ἡ χαρὰ ἡμῶν ἰδόντων αὐτούς : διότι ἀμελήσαντες νὰ προσλάβωμεν τροφὰς ἀπὸ τὴν Nuera-Ellia, μόνην ἐλπίδα εἶχομεν εἰς τοῦτους, οὓς πρῶτον ἐνετυγχάνομεν, ἵνα ἀδελφικῶς μεθ' ἡμῶν διαμοιρασθῶσιν, ἔαν εἶχον ζωοτροφία.

Πλὴν καὶ οὗτοι, δυστυχῶς, τὰς εἶχον τελειώσει.

Ἡ φυτεία τοῦ σὶρ Andrews, καὶ ὁ τρόπος μεθ' ὃν ἐφῆρθημεν μᾶς εἶχε καταστήσει ἀμερίμους.

(1) Συνέχεια ἀπὸ φυλλαδίου 86.

ἀλλ' ἐκεῖ ἀντὶ πάσης οἰκοδομῆς Ξενοδοχείου, ὅ-
πῃρξε μόνον παράπηγμά τι ἐγγειγερμένον δι' ἐ-
ξόδων τῆς κυβερνήσεως εἰς τὸ ὁποῖον σταματῶ-
σιν οἱ ὁδοιπόροι· αἱ καλύβαι δ' αὐταὶ κατασκευά-
ζονται διὰ ξηρῶν φύλλων κορυφῶν, ἐξ ὧν τριά-
κοντα ἐξαρκούσι πρὸς σχηματισμὸν καλύβης, ἐν
δὲ πρὸς κατασκευὴν θύρας.

Ἦναγκάσθημεν ὅθεν νὰ δειπνήσωμεν μὲ τὰ λεί-
ψανα διπύρων ἅτινα εἶχομεν προσλάβει. Σχε-
δὸν ἐλυπούμην ὅτι ἡλευθέρωσα τὸν πίθηκόν μου·
ἦτο νέος, καὶ ἐπομένως θὰ ἦτο καὶ τρυφερός,
καὶ ὁμολογῶ ὅτι, μ' ὄλην τὴν ἀπαίτησίν του ὅτι
εἶναι ὁμοίός μου ἢ κατὰ τι σχεδόν, ἤθελον κα-
ταφάγει αὐτὸν καὶ μέχρι τῶν κοκκάλων του ἐάν
ἤδυνάμην.

Πρὸς ἐπίμετρον δὲ χαρᾶς, διαρκούσης ὅλης τῆς
νυκτὸς ἐβρόντα, καὶ περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἤρ-
χισε τρομερὰ καταιγίς.

Ἄ! ἀγαπητέ μοι οὐδεμίαν ἰδέαν ἔχετε κατα-
γίδος ὑπὸ τοὺς τροπικούς!

Ἐνθυμείσθε τ' ὄνομα τοῦ τυράννου ἐκεῖνου —
ἐγὼ δὲν τὸ ἐνθυμοῦμαι πλέον, ἀλλ' ὑμεῖς πρέπει
νὰ τὸ γνωρίζητε, ὡς δεινὸς περὶ τὰ τοιαῦτα —
ἐκεῖνου τοῦ τυράννου, λέγω, τοῦ κατασκευάσαν-
τος γέφυραν ἀπὸ ὀρείχαλκον καὶ ἄρμα χάλκινον
καὶ μιμουμένου τὸν κρότον τῆς βροντῆς ὁσάκις
ἄρματηλατῶν διήρχετο ἐπ' ἐκείνης τῆς γεφύ-
ρας, καὶ ὄντινα ὁ Ζεὺς ἐκεραυνοβόλησεν, ὅπερ
ἀποδεικνύει, ἐκ μέρους τοῦ κυριάρχου τοῦ Ὀ-
λύμπου, τὸ λίαν εὐερέθιστον αὐτοῦ; Φαντά-
σθητε δὲ τὸν θαρσαλέον ἐκεῖνον ἐκτελοῦντα, ἐπὶ
πέντε ἢ ἕξ ὥρας, τὸν περίπατόν του εἴκοσι πέντε
πόδας ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς μας, καὶ τότε μόνον
δύνασθε νὰ συλλάβητε ἰδέαν τινα τῆς νυκτὸς ἣν
διήλθομεν.

Οἱ κύνες καὶ οἱ ἵπποι ἡμῶν ἦσαν, οἱ μὲν εἰς
τὰ δεξιά, οἱ δὲ εἰς τὰ ἀριστερά μας· καὶ οἱ μὲν
πρῶτοι ὑλάκτουν, οἱ δὲ ἐχρημέτιζον ποδοβολοῦν-
τες. Οὐδεὶς ἡμῶν, καθ' ὅλην τὴν νύκτα, ἐκλείσεν
ὄφθαλμόν.

Τὴν δὲ πρῶταν, ἡ στέρησις ὕπνου καὶ ἡ πείνα
εἶχε καταστήσει ἡμᾶς λυσασμένους· ἀπεφασίσα-
μεν ὅθεν νὰ κυνηγήσωμεν, ὅχι πλέον πρὸς εὐχα-
ρίστησιν, ἀλλὰ πρὸς τροφήν ἡμῶν.

Ἐπομένως λαθόντες ἐπ' ὧμων τὰ πυροβόλα,
πᾶς δὲ κυνηγητικᾶς μαχαίρας ἀνὰ χεῖρας ἔχον-
τες, ἀπελύσαμεν τοὺς κύνες, ὀθήσαντες τοὺς
μυζέρους ἐντὸς τῶν λοχμῶν, καὶ μετὰ τούτους
εἰσῆλθομεν καὶ ἡμεῖς.

Οἱ πάντες εἶμεθα πεζοί· ἡ λόχη σχηματί-
ζει θαμνῶνα τόσον πυκνόν, ὥστε ἀδύνατον ἀπο-
βαίνει νὰ εἰσχωρήσῃ τις ἀμέσως.

Ἐκυνηγοῦμεν αὐτοχρόνως μὲ ἀγγλικούς κύ-
νας καὶ μὲ λαγωνικούς τῆς Ἀφρικῆς.

Μετὰ παρέλευσιν πέντε λεπτῶν; οἱ ἀγγλικοὶ
κύνες ἤρχισαν ὑλακτοῦντες, χωρὶς ὅμως νὰ κινη-
θῶσιν ἐκ τῆς θέσεώς των. Ἀἴτιον ὅθεν, ὅτι τὸ
ζῶον εἶτε δὲν ἤθελε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν φω-
λεάν του καὶ ἀνθίστατο, εἶτε ὅτι κατελήφθη καὶ
συνελήφθη ἐκ τῶν ὠτίων ὑπὸ τῶν κυνῶν πρὸ
τοῦ νὰ λάβῃ καιρὸν νὰ φύγῃ.

Οἱ κύνες ἀπετέλουσαν δεινὸν θύρυβον.

Ἡ σκηνή, οἰαδῆποτε καὶ ἂν ἦτο, καὶ οἰοιδῆ-
ποτε καὶ ἂν ἦσαν οἱ ὑποκριταί, ἐλάμβανε χώραν
εἴκοσι βήματα μακρὰν ἐμοῦ.

« — Προφυλάχθητε! ἀνέκραζεν ὁ σὶρ Wil-
liams, ἰδοὺ μία τίγρις, »

Ὁμολογῶ ὅτι ἡ προειδοποίησις μ' ἐκάρφωσεν
εἰς τὴν θέσιν μου. Εἶχον ἀκούσει περὶ τῶν τίγρεων
τὰς ἐπισφαλεστέρας διηγήσεις. Ἐπὶ τινα στιγμήν,
ὅθεν, ἐδίστασα. Πλὴν πάραυτα ἠκροάσθη τὰ
βήματα τῶν ὀπαδῶν μου, προχωροῦντων ἐντὸς
τῆς λόχμης καὶ ἀνοιγόντων διάβασιν διὰ τῶν κυ-
νηγητικῶν των μαχαίρων. Ἠδυνάμην κάλλιστα
μετ' αὐτοῦ; νὰ φθάσω ὅτε ὁ κίνδυνος θὰ διεσκε-
δάξεται. Τίς εἶδε, τίς ἤθελεν εἶπει ὅτι ἤμην πλη-
σιεστερον αὐτῶν τοῦ θηρίου; Οὐδεὶς.

Ἄλλ' ὅμως γνωρίζετε τὸν χαρακτήρα μου. Μό-
λις αἱ ἀντιφατικαὶ αὐταὶ ἰδέαι, ταχέως ὡς ἀστρα-
παί, διεστρώθησαν ἐν τῷ πνεύματί μου, καὶ πά-
ραυτα ὁ ἰδρῶς τῆς αἰσχύνης ἀνέβη ἐπὶ τοῦ μετώ-
που μου, ὥστε ἀνεφώνησα ὡς ὁ Ἑρρίκος ὁ Δ'.

« — Ἄ! σκέλεθρον, τρέμεις; Ἔστω, θὰ σὲ
κάμω νὰ τρέμῃς τοῦλάχιστον ἐλλόγως, καὶ ἔρρι-
φθην πρὸς τὰ πρόσω ἵνα πρῶτος φθάσω. Ἦμην
δέκα βήματα μακρὰν τοῦ θηρίου καὶ τῶν κυνῶν
καὶ μ' ὅλα ταῦτα δὲν ἐγνωρίζον ὅ,τι συνέβαινε.
Ἄλλως, αἱ ὑλακαὶ ἠδύναντο νὰ μὲ πείσωσιν ὅτι
ἤμην εἰς μακροτέραν ἀπόστασιν ἀπ' ἐκείνης ἣν
μ' ἐχώριζε τῆς τίγριδος.

Πάραυτα εὐρέθην ἐνώπιόν της.

Ἐκινήθη ὅπως ῥιφθῆ κατ' ἐμοῦ· εὐτυχῶς ὅμως,
δύο μεγάλοι λαγωνικοὶ τὴν ἐκράτουν, ὁ μὲν εἰς
ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ, ὁ δ' ἕτερος ἀπὸ τοῦ οὐρ, καὶ
προσκεκολλημένοι ἐπὶ τοῦ σώματός της, προφυ-
λαττόμενοι δὲ ἀπὸ τῶν προσβολῶν της, ἐμπόδι-
ζον αὐτὴν νὰ κινηθῇ.

Τρεῖς ἢ τέσσαρες ἄλλοι λαγωνικοὶ, τὴν εἶχον

καταλάβει ἐκ διαφορῶν μερῶν τοῦ σώματός της.

Οἱ δὲ ἀγγλικοὶ κύνες, συνθηροισμένοι καὶ συνο-
θούμενοι οἱ μὲν ἐπὶ τῶν δὲ, ὑλάκτουν δέκα βή-
ματα ὀπισθὲν της.

Ἴδου τίνι τρόπῳ αἱ φωναὶ μ' εἶχον ἀπατήσαι
καὶ ἐνόμιζον ὅτι εὐρισκόμην πολὺ μακρύτερον
τοῦ θηρίου, ἢ ὅτι ἤμην πραγματικῶς· οἱ λαγωνι-
κοὶ δὲν ὑλάκτουν ποσῶς.

Εὐρισκόμην ὅθεν κατὰ πρόσωπον τοῦ θηρίου.

Ἦτο δὲ τοῦτο, (chillor) αἰλουρόπαρδος (ja-
guar) ἐκ τῶν μεγαλύτερων.

Ἡ κεφαλὴ της, ἤστινος τὸ δέρμα ἦτο πρὸς τὰ
ὀπισθεν συρμένον ὑπὸ τοῦ δήγματος τῶν δύο λα-
γωνικῶν, ἐστρέφετο πρὸς με, ὡς ἂν τὸ θηρίον εἶ-
χεν ἐκμαντεύσει ὅτι ἀπὸ μέρους τοῦ ἀνθρώπου
προήρχετο ὁ μεγαλύτερός του κίνδυνος.

Οἱ ὑπόξανθοι ὀφθαλμοὶ της ἔλαμπον ὡς δύο
ἀνημμένοι ἄνθρακες, λυσώδης δὲ σιέλως ἔβρεεν
ἐκ τοῦ ἡμινηνεφγμένου στόματός της, δεικνύοντος
διπλὴν σειρὰν λευκῶν καὶ ὀξέων ὀδόντων. Ἦρχι-
σα προσηλώνων τὸ βλέμμα μου ἐπὶ τοῦ ἰδικοῦ της.

Ἐγνώριζον δὲ, ὅτι καθ' ὅσον ὁ ἄνθρωπος ἔχει
τὸ θάρρος νὰ προσηλώσῃ τὸ βλέμμα του ἐπὶ
τοῦ λέοντος, τῆς τίγριδος, τοῦ πάνθηρος τῆς αἰ-
λουροπάρδου, τὸ θάρρος τοῦτο ἐπιβάλλει φόβον
εἰς τὸ θηρίον, ὅσον θηριώδες καὶ ἂν εἶναι.

Πλὴν ἐὰν ὁ παραμικρότερος δυσταγμὸς ἐπι-
φανῇ ἐν τῷ βλέμματι τοῦ ἀνθρώπου, ἐὰν τὸ
βλέμμα τοῦτο ταλαντεύηται καὶ ἀποστρέφηται,
ὁ ἄνθρωπος ἀπώλλυται! διὰ μιᾶς τὸ θηρίον ὀρμᾷ
ἐπ' αὐτοῦ, δι' ἐνός, δήγματος ὁ ἄνθρωπος ἀπο-
θνήσκει.

Ἐκτὸς τούτου, ἤρκει νὰ φωνάξω καὶ εἶχον
βοήθειαν.

Ἦδυνάμην νὰ κενώσω τὸ πυροβόλον μου καὶ
νὰ θραύσω τὴν κεφαλὴν τῆς αἰλουροπάρδου διὰ
μιᾶς βολῆς· ἤμην δὲ ἀρκοῦντως βέβαιος διὰ τὴν
βολὴν μου, ὥστε νὰ μὴ φονεύσω ἢ κἂν νὰ πλη-
γώσω τοὺς κύνας· ἀλλ' ἐγνώριζον ὅτι κυνηγοί-
τινες περιφρονοῦσι τὸν τρόπον τοῦτον τοῦ νὰ φο-
νεύσῃ τις τὴν αἰλουρόπαρδον, ἀποτελειοῦσι δὲ
ταύτην ἐμπηγνύοντες ἀπλούστατα τὴν κυνηγε-
τικὴν τῶν μάχαιραν ἐντὸς τοῦ ὤμου.

Ἐκράτουν εἰς χεῖρας τὴν κυνηγετικὴν μου μά-
χαιραν διὸ καὶ διεθυήθη κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν
αἰλουρόπαρδον, χωρὶς οὐδὲ στιγμὴν ν' ἀποστρέψω
τὸ βλέμμα μου ἀπ' αὐτῆς· εἶτα, μὲ τὴν γαλήνην
ἐκείνην, ἣτις χαρακτὴρ μου ἴδιος γίνεται ἀπαξ ἀφ'
οὗ ἀπεφάσιτά τι, ἐγονυπέτηκα κατὰ γῆς καὶ ἐνέ-

πηξα τὴν κυνηγετικὴν μου μάχαιραν μέχρι τῆς
λαβῆς εἰς τὸν λαγῶνα τοῦ ὤμου.

Τὸ δὲ θηρίον τοιοῦτον βίαιον κίνημα ἔκαμεν,
ὥστε μοι ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν ἐκ τῆς χειρός,
πλὴν ἐγὼ ἐβρίθην πάραυτα εἰς τὸ ἀπέναντι
μέρος.

Ἡ αἰλουρόπαρδος ὤρμησε, κρατούμενη πλὴν
πάντοτε ὑπὸ τῶν δύο λαγωνικῶν, καὶ ἐκυλίσθη,
μοῦ μὲ αὐτοῦς, τέσσαρα βήματα μακρὰν τοῦ
μέρους ἐνθα τὴν εἶχον κτυπήσει.

Ἐλάβον ἀκολούθως τὸ πυροβόλον ἐκ τῶν ὤ-
μων καὶ ὤπλισα ταχέως τὰς δύο μου κύνους ἵνα
εἶμαι ἔτοιμος διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον.

Ἄλλ' αἱ λαγωνικαὶ δὲν εἶχον ἐγκαταλείψῃ τὸ
θηρίον, τὸ ὁποῖον ἦτο πάντοτε δέσμιον καὶ εἶχε
δώδεκα ἕως δεκαπέντε δακτύλους σιδήρου ἐντὸς
τοῦ σώματός του.

Ἄναμφιλέτως δὲ ἡ αἰχμὴ τῆς μάχαιρας προσ-
έβαλε τὴν καρδίαν, καθότι στιγμιαία ὑπῆρξεν ἡ
ἀγωνία.

Ἡ αἰλουρόπαρδος, αἱματόφυρτος, ἐκυλίσθη, δις
ἢ τρίς, ἐφ' ἑαυτῆς, καταξέσχισασα διὰ τῶν ὀνύ-
χων ἕνα τῶν λαγωνικῶν τὸν εὐρεθέντα ὑπὸ τοῦς
πόδας της, ὅστις ὅμως δὲν ἀφῆκεν αὐτὴν τὸ πα-
ράπαν.

Οἱ ἀγγλικοὶ δὲ κύνες βλέποντες τὸ ζῶον πλη-
γωμένον ἔλαβον μέρος καὶ αὐτοί.

Καθ' ὃν δὲ καιρὸν οἱ ἄλλοι κυνηγοὶ ἐφθασον
πλευσίον μου, ἡγουμένων αὐτῶν τοῦ σιρ Williams
ἢ αἰλουρόπαρδος εἶχε γίνῃ ἀφαντος ὑπὸ σωρὸν
κινούμενον καὶ βοῶντα κεχρωματισμένον δὲ ποι-
κιλοσιδῶς.

Ὁ σιρ Williams λαβὼν τὴν μαστιγὰ του, ἤρ-
χισε κτυπῶν ἐπ' ἐκείνης τῆς ἀμόρρου πυραμίδος
τῆς ὁμοιοζούσης πολυκέρω ζωῶ, αἱ δὲ κύνες ἀ-
πεσύρθησαν καὶ ἀφῆκον ἐλεύθεραν τὴν αἰλουρό-
παρδον.

Ὡς δὲ φαίνεται, διὰ τῶν ἀγῶνων της κατόρ-
θωσεν ἵνα ἡ μάχαιρα ἐξέλθῃ τοῦ στήθους κατὰ
τὰ τρία τέταρτα.

« Εἰς ποῖον ἀνέκει ἡ μάχαιρα; ἠρώτησεν ὁ
σιρ Williams, ἀποσπῶν αὐτὴν ἐκ τῆς πληγῆς.

« — Εἰς ἐμέ, σιρ, ἀπεκρίθη. « — Εὐγε διὰ
πρώτην φορὰν.

« — Συγχωρήσατε ἡμᾶς τὰ σφάλματα τοῦ
κυνηγοῦ.

Ἐσπόγγισα τὴν κυνηγετικὴν μου μάχαιραν διὰ
τοῦ μανδύλιου καὶ ἀπέθεκα αὐτὴν ἐντὸς τῆς θά-
κης.

Ταῦτα δὲ πάντα διεπράχθησαν μὲ τοιαύτην ἀπλότητα, ὥστε ἐπέσυρα ὁμοθυμαδὸν τοὺς ἐπαύτους τῆς ὀλομελείας.

— ὦ! μὴ ἀμφιβάλλης, ἀν σὺ εἶσαι καλὸς δραματογράφος καὶ ἐγὼ ὅμως εἶμαι καλὸς ὑποκριτής!

Καὶ ὁ Ὁράτιος ἤρχισε γελῶν διὰ τρυγμώδους καὶ νευρώδους γέλωτος, ὅπερ εἶχε τι τὸ φοβερόν.

Ε΄.

Ἡδύνατό τις νὰ ἐννοήσῃ ἀπὸ τὸν γέλωτά του ἐκεῖνον, ὁποῖόν τι θάρρος τῷ ἐχειριάσθη ἵνα ἐμπήξῃ τὴν μάχαιράν του εἰς τὸ στήθος τῆς αἰλουροπάρδου ἐκείνης, ἀν καὶ ἐκρατεῖτο ὑπὸ τῶν κυνῶν.

Διὰ τοῦτο κἀγὼ ἀποκρινόμενος μᾶλλον εἰς τὸν γέλωτά ἐκεῖνον καὶ εἰς τὴν σκέψιν του ταύτην ἢ εἰς ὅ,τι μοὶ διηγήθη, προσέθηκα.

— Τὸ κυνήγιον τῆς αἰλουροπάρδου ἔχει πολὺς συγκινήσεις.

— Κατ' ἀρχάς, ναί, προσεῖπεν ὁ Ὁράτιος· ἀλλὰ μὲ τὸν καιρὸν καὶ τὴν προᾶξιν, συνηθίζει τις εἰς πάντα. Ἐκτοτε, εἰς Βεγγάλην, παρευρέθην εἰς κυνήγια καθ' ἃ ἐφονεύοντο, δέκα, δώδεκα καὶ δέκα πέντε τίγρεις, καὶ ἡ καρδιά μου οὐδόλως ἔπαλλε. Πλὴν ἀληθῶς ἐφόνευσέ τις αὐτάς διὰ πυροβολισμῶν ἀπὸ τῆς βράχειας τοῦ ἐλέφαντος.

— Ἄ! τί ἀληθεῖα θὰ μοὶ διηγηθῆτε ἐν ἐκείνων τῶν κυνηγιῶν;

— Ἐγὼ; — Ναί, ὑμεῖς.

Ὁ Ὁράτιος ἐκίνησε τὴν κεφαλήν.

— Ὄχι. — Πῶς, ὄχι;

— Ἐρωτήσατε περὶ τούτου τὸν φίλον σας **Mery** ὅστις ἐνοικίασε τὰ κυνήγια τῶν Ἰνδιῶν, ἀπὸ Βομβάην μέχρι Κασμηρίου καὶ ἀπὸ Σενδεναχώρην μέχρι Νέπολις, ὡς ὁ **Rertrand** ἐνοικίασε τὸ τοῦ **Rambouillet**. Ἐάν δ' ἐπληροφορεῖτο ὅτι τοῦ ἐφόνευσεν μίαν τῶν τίγρεων του, ἤθελε μ' ἐνάξει εἰς δίκην.

— Ὅθι ζητήσω παρὰ τοῦ **Mery** τὴν διήγησιν.

— Καὶ ἐστὲ βίβαιος ὅτι θέλει σὰς διηγηθῆ τὸ κυνήγιον τοῦτο κάλλιον ἐμοῦ ὅστις τὸ γνωρίζω ἐκ πείρας. Ὁ ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου δὲν σὰς συνεχάρη, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν *Ὀδοιπορίαν σας* εἰς τὸ ὄρος *Σινᾶ*, ὅτι ὑπῆρξατε ὁ ὀδοιπόρος ὁ καλλίτερον ἐπισκεφθεὶς τὴν Αἴγυπτον, ἔνθα ὑμεῖς οὐδὲ τὸν πόδα ποτὲ ἐθέσατε;

— Ἀληθὲς τοῦτο, ἀλλ' εἶχον μετ' ἐμοῦ τὸν **Dauzat**, ἐπισκεφθέντα αὐτὴν ὡς ζωγράφος, παρτηρητής καὶ εὐφυὴς ἀνήρ.

— Πιθανόν. . . . δότε μοι κύβην τείου.

— Καὶ ὑμεῖς τὸ τέλος τοῦ κυνηγίου.

— ὦ! μὴ φοβεῖσθε οὐδὲν, καθότι δὲν θέλω σὰς παραλείψει οὐδὲ μίαν ἀγριογαλῆν. — Ἐδῶ-καν λοιπὸν τὴν αἰλουροπάρδον εἰς τοὺς μαύρους ὅπως τὴν ἐκδάρωσι, καὶ ἐκ νέου ἠρέθησαν ἀπολύσαντες τοὺς κύνας. Ὅσπν ὅμως πείναν καὶ ἀν εἶχομεν δὲν ἠδυνάμεθα πλὴν νὰ γευθῶμεν τίγριδος καὶ μ' ὅλα ταῦτα εἶχομεν ἀπόλυτον ἀνάγκην ὅπως δῆποτε ἄλλου ζώου, ὅπως εὐχαριστήσωμεν τοὺς ὀδόντας ἡμῶν καὶ καταδαμάσωμεν τὴν καταλαβοῦσαν ἡμᾶς πείναν.

Πέντε λεπτὰ δὲν εἶχον παρέλθει, ὅτε οἱ κύνες ἤρχισαν ἐκ νέου ὑλακτοῦντες. Τὴν φορὰν δὲ ταύτην ὁ θόρυβος τῶν ὑλακῶν ἀπεμακρύνθη ταχέως.

« — Μία ἀλκή, κύριοι, ἀνέκραξεν ὁ **σὶρ Williams**, προσοχὴ εἶναι τὸ πρόγευμά μας, ὅπερ οἱ κύνες μᾶς φέρουσιν. Ἐτοιμάσωμεν τὰς ἐσχάρας καὶ τοὺς ὀβελούς· ἀρκετὴ θὰ ὑπάρξῃ διὰ πάντας.

Πάραυτα ὁ θόρυβος ἔπαυσε.

« — Καλῶς! ἐξηκολούθησεν ὁ **σὶρ Williams**, ἰδοὺ αὐτὴν συλληφθεῖσαν· τί σκληροὶ εἶναι οἱ λαγωνικοὶ μας, ἀγαπητέ μοι Ὁράτιε· πιστεύω ὅτι ἤθελον ὑπάγει νὰ συλλάβωσι καὶ ἵπποπόταμον εἰς τὸ βάθος τοῦ Γάγγου. — Εἰς τὸ ζῶον κύριοι, εἰς τὸ ζῶον! . . .

Τὴν φορὰν ταύτην, ὁ πρῶτος ἀφίχθεις ἦτο ὁ **σὶρ Williams**, ὅτε δὲ τὸν ἐπροφθάσαμεν, αὐτὸς ἤδη ἐσπόγγισε τὴν κυνηγετικὴν του μάχαιραν. Γιγάντειος ἔλαφος ἔκειτο πρὸ τῶν ποδῶν του, σφαδάζουσα. Οἱ δὲ μαῦροι ἡμῶν **Koulis** ἀνέδω-κον φωνὰς χαρᾶς. Ὡς εἶχε προσιπεῖ ὁ **σὶρ Williams**, ὑπῆρχε διὰ τοὺς πάντας μερίδιον. Ὅθεν ἐξήλθομεν ἐκ τῶν λοχυμῶν, ἔνθα οὐδὲν μᾶς ἐκράται, τοῦ κυνηγίου ἡμῶν τελεσεθέντος.

Ἄλλ', ὅσον ταχέως καὶ ἀν ἐσπεύσαμεν, μ' ὅλα ταῦτα οἱ μαῦροι προεπορεύθησαν ἡμῶν καὶ ὅτε ἀφίχθημεν εἰς τὴν ἄκρα τῶν λοχυμῶν, εὗρομεν τὴν ἀλκὴν μας ἐγδεδαρμένην καὶ διαμεμελισμένην. Τέσσαρες ἐκ τῶν μαύρων ἐνησχολοῦντο εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην ὁκτὼ δ' ἕτεροι ἔσκαπτον λάκκον ἐν τῇ γῇ, οἱ δὲ λοιποὶ ἦναπτον πυρὰν καὶ ἠτοίμαζον ὀβελούς ἐκ σιδηροζύλου.

Δὲν εἶχαμεν, ὡς βλέπετε, μεγάλην ποικιλίαν ἐργαλείων ἵνα ἐψήσωμεν τὴν ἀλκὴν εἰς τὸν ὀβελὸν καὶ τὸν κλίβανον συνίσταντο ὅλα τὰ βοηθήματά μας. Ἐθέντο τὰ τέσσαρα μῆρια εἰς γιγαντώδη ὀβελόν, εἰς τὰ πλάγια οὐτινος ἦναψαν

υπερμεγέθη πυράν ὅ δ' ὄβελός ἐκείνος ἐτέθη ἐπὶ δύο X κατεσκευασμένα ἐκ σιδηροξύλου ὡς αὐτός· εἰς δὲ μαῦρος εἰς τὸ ἄκρον εὐρισκόμενος ἐγύριζεν αὐτόν. Μ' ὄλην τὴν ἄκαυστον ιδιότητα τοῦ ξύλου, ἦτο τις ὑπόχρεως ν' ἀνανεώνη, τὸ κραυτευτήριον ἀνὰ πάντα πέντε λεπτὰ.

Ἡ βράχis ἅπασα κεκαλυμμένη ὑπὸ τοῦ δέρματός της ἐβρίβθη ἐντὸς τοῦ κλιθάνου καὶ ἔπεσεν ἐπὶ μεγάλης πυρᾶς· ἐκάλυψαν δὲ αὐτὴν διὰ ξηρῶν κλάνων, οἵτινες εἰς ὀλιγίστας στιγμὰς ἀπεκατεστάθησαν ἀνθρακῆς. Περιεκαλύψαντες αὐτὴν ὑπὸ τοῦ διπλοῦ ἐκείνου στρώματος τῶν ἀνθράκων οἱ μάγειροι ἡμῶν, καὶ εὐχαριστηθέντες νὰ περιελίσσωσι τὸ ἀνοιγμα τοῦ κλιθάνου διὰ χονδρῶν λίθων, ἄφησαν ἵνα ἡσύχως τὰ νῶτα τῆς ἀλκῆς ἐψηθῶσιν ἐντὸς τοῦ χυμοῦ τῶν.

Παρελθούσης δὲ μιᾶς ὥρας, ἐκαθέσθημεν εἰς τὴν τράπεζαν, καταβροχθίζοντες ὡς πειναλέοι λύκοι τὸ δυστυχὲς ζῶον, ὅπερ πρὸ μιᾶς ὥρας δὲν ἤλπιζεν ὅτι ἦτο τόσον πλησίον τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

— Ἦτο καλόν; — Δὲν ἤξεύρω ἐὰν ἦτο καλόν, δὲν ἤξεύρω ἐὰν μᾶς τὸ παρίστα τοιοῦτον ἢ πείνα· ἀλλὰ χθὲς ἀκόμη ἔλεγον πρὸς τὸν Verdier, ὅστις μοι προσέφερε ψητὸν κακῶς ἐψημένον· « Ὑπάγετε, ἀγαπητέ μοι, εἰς Κεϋλάνην, καὶ, ὅ,τι καὶ ἂν λέγει ὁ Brillot-Savarin, σὰς βεβαιῶ θέλετε ἐπιστρέψαι ἔμπειροι εἰς τὰς ἐψητά.

— Ἐν τέλει; — Ἦτο ἐξαιρετόν! Ἴδου πᾶν ὅ,τι ἐνθυμοῦμαι. Οἶνοι, βρύζιον καὶ δίπυρα, ταῦτα πάντα κομισθέντα ὑπὸ τῶν μαῦρων ἡμῶν, συνεπλήρωσαν ἐν τῶν καλλιτέρων προγευμάτων, ἄπερ ἐγεύθη ἐν τῇ ζωῇ μου.

Μετὰ δὲ τὸ πρόγευμα, ἐφιπεύσαντες, φαιδρῶι καὶ εὐδιάθετοι, διευθύνθημεν πρὸς τὴν Binteune.

Ν' ἀπαντήσῃ τις ἐλέφαντας δύναται μόνον μετὰξὺ Binteune καὶ Badula.

Εἰς τέταρτον λεύγης τοῦ μέρους ἔνθα προσγεύθημεν, ἡ ὁδὸς λαμβάνει ἀπότομον στροφὴν. Πλησιάσαντες πρὸς τὴν στροφὴν ταύτην οἱ ἵπποι ἡμῶν ἤρχισαν δίδοντας σημεῖα ἀνησυχίας.

Τὴν στιγμὴν δὲ καθ' ἣν ἐμέλλομεν νὰ διέλθωμεν ταύτην, ὁ ἵππος μου, ὅστις προηγεῖτο τῶν ἄλλων, ὠρθώθη.

— Ὁ horse-keeper μου (ἵππαγωγός) — οὕτως ὀνομάζουσι τὸν μαῦρον τὸν ὑποβαλλόμενον νὰ κρατῇ τὸν χαλινὸν τῶν ἵππων — μοι προσέθηκεν ὅτι ὁ ἵππος μου ἀνχμφιόλως ἠσθάνθη ὁσμὴν ἐλέφαντος. Μετεχειρίσθη ἀπαντα τὰ μέσα πτερυστήρας, ῥάβδισμούς, ἵνα ἀναγκάσω αὐτὸν νὰ

ἐξακολουθήσῃ τὴν πορείαν, πλὴν ἀπεποιήθη ὀλοτελῶς νὰ κάμῃ βῆμα. Ὁ ἵππαγωγός μου, συνέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ· ἐγὼ δ' ἐπήδησα, καὶ, τὸ πυροβόλον κρατῶν εἰς χεῖρας, διήλθον τὴν καμπὴν τῆς ὁδοῦ.

Ὁ μαῦρός μου κατ' οὐδὲν ἐλκνθάσθη· εἶδον εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν βημάτων ἀπ' ἐμοῦ, ἕνα ἐξ ἐκείνων τῶν ὀδοφυλάκων ἐλεφάντων, ὅς μεταχειρίζονται ἐκεῖ πρὸς ἐπιμέλειαν τῶν ὁδῶν. Οὗτος ἔσυρε, διὰ τοῦ ἡσύχου καὶ τακτικοῦ βραδισματός του, ἕνα τῶν μεγίστων ἐκείνων σιδηρῶν κυλίνδρων τῶν μεταχειριζομένων παρ' ἡμῶν ἵνα ὀμακλίνωσι τὰ χαλίκια τῶν βουλεθαρῶν ἢ τὴν γῆν τῶν δημοσίων κήπων. Ἐχρειάζοντο ὅκτῳ ἢ καὶ δέκα ἵπποι ὅπως σύρωσι τὴν βαρεῖαν μηχανήν, ἣν οὗτος μόνος ἔσυρε χωρὶς ποσῶς νὰ αἰσθῆται ὅτι ἦτο ἐξευγμένος εἰς τι. Ἄλλος δὲ τις ἐλέφας ὀδηγούμενος ὑπὸ τοῦ ἐλεφαντηγοῦ, ἐκύλιε λίθους κεκομμένους χονδρικῶς, καὶ τοὺς ἐστάμιζεν εἰς τὴν ἄκραν κρηνοῦ τινος, οὕτινος ἠνασχολεῖτο νὰ σχηματίσῃ τὸν φραγμόν.

Εἰς τὴν θέαν τῶν ἵππων οἱ δύο ἐλέφαντες ἐξιππάσθησαν, διότι πρέπει νὰ ὀμολογήσῃ τις ἀλήθειαν, ἣτις δὲν διεδόθη εἰσέτι ἀρκοῦντως, καὶ ἐκ τῆς ὀποίας οἱ ἐπερχόμενοι Βυφῶνες δύναται νὰ ὠρληθῶσιν, ὅτι οἱ ἐλέφαντες ἐπίσης φοβοῦνται τοὺς ἵππους, ὡς οὗτοι τοὺς ἐλέφαντας, καὶ ἐξ ἄλλου, ἐὰν οἱ μὲν ἐλεφαντηγοὶ δὲν ἐκράτουν τοὺς ἐλέφαντας, οἱ δὲ ἵππαγωγοὶ τοὺς ἵππους, οἱ μὲν ἤθελον, ἀναμφιλέκτως, ἐπιστρέψαι μέχρι τῆς Nuera Elia, ἐν ᾧ οἱ δὲ ἤθελον τρέξαι μέχρι Binteune.

Τόσον ὁ ὀδοφυλάξ ὅσον καὶ ὁ κτίστης ἐλέφας, εἶχον προκαταλάβει τὸ πνεῦμα μου, διότι οὐδέποτε εἶχον ἰδεῖ ζῶον ἐνασχολούμενον, οὕτως εἰπεῖν, εἰς ἀνθρώπινον ἐργασίαν. Ἐκτοτε, εἰς Βομβάην, ἔκαμον εὐρυτέραν γνωριμίαν μετὰ τὴν ἀγχινοῖα τούτων τῶν ζῶων.

Εἰς Βομβάην μεταχειρίζονται αὐτοὺς εἰς τὰ νεώρια ἔνθα ἐργάζονται, ἀπὸ τὰς ἐξ τῆς πρώτης μέχρι τῶν ἐξ τῆς ἐσπέρας, ἐπισωρεύοντες στελέχη δένδρων παντὸς εἶδους καὶ χόνδρους. Ἴνα δὲ τεθῶσι τὰ στελέχη ταῦτα τῶν δένδρων εἰς τὴν οἰκίαν τῶν θέσιν, θὰ ἀπαιτεῖτο, εἴτε ἡ δύναμις εἰκοσιπέντε ἀνδρῶν εἴτε ἡ δύναμις μιᾶς μηχανῆς. Ὁ ἐλέφας λαμβάνων τὸ στέλεχος τοῦ δένδρου διὰ τῆς προβοσκίδος του, ὑψώνει αὐτὸ ὡς τεμάχιον ἀχύρου, θέτει τοῦτο εἰς τὴν θέσιν του, καὶ, εἰς σημεῖον ὑπὸ τοῦ ἐλεφαντηγοῦ δοθέντος,

σύρει αὐτὸ δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ, ὡθεὶ αὐτὸ πρὸς τὰ ἔμπρὸς ἢ ὀπίσω. Κατὰ διάρκειαν ἐξ ὥρας τὸ πρῶν καὶ πέντε τὸ ἑσπέρας ἐργάζεται, τὴν ἐργασίαν ὡς ἔγγιστα πενήτην ἀνδρῶν ἐκτελῶν.

Τὴν μεσημβρίαν καὶ κατὰ τὰς ἐξ μετὰ, γεύεται, κατὰ δὲ τὴν μίαν ὥραν ἐπανέρχεται εἰς τὴν ἐργασίαν, καὶ εἰς τὰς ἑπτὰ κατακλίνεται.

Μόλις σημάναντος τοῦ πρώτου κτύπου τῆς μεσημβρίας ἢ τῶν ἐξ ὥρῶν, ὁ ἐλέφας παύει τὴν ἐργασίαν· τότε δὲ οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ, οὔτε ἀπειλαὶ οὔτε θωπεῖαι, δύνανται νὰ κατορθώσωσιν αὐτὸν νὰ ἐργασθῇ.

Ἐὰν μὲν ἔμελλε τότε νὰ ὑψώσῃ τὸ βᾶρος, δὲν τὸ ὑψώνει, ἐὰν δὲ κατὰ τὸ ἥμισυ εἴτε τὰ τρία τέταρτα ἤγειρεν αὐτὸ, τὸ ἐναποθέτει κατὰ γῆς. Τὴν δ' ἐπαύριον, μετὰ μεσημβρίαν, θέλει ἐπαναλάβῃ τὸ ἴδιον τεμάχιον ξύλου, οὐδέποτε δὲ ἄλλο, καὶ θέλει θέσει αὐτὸ εἰς τὴν θέσιν ἐνθα ὄφειλε νὰ τοποθετήσῃ αὐτὸ τὴν προτερσίαν.

Ἐὰν δὲ ὁ ἐλέφας καταλειφθῇ ὑπὸ μικρᾶς ἀδιαθεσίας — ὅπερ παρ' ἡμῖν εἶναι βᾶρος στομάχου ἢ ἡμικρανία — γίνεται ἄφαντος, μένει ἀπὼν μίαν, δύο, τρεῖς ἡμέρας, ἐπιστρέφει εἴτα ὑγιᾶς καὶ ἐπαναλαμβάνει τὸ ἔργον του. Ἡ μεγαλειτέρα του ἀπουσία, λογίζεται ἐξ ἢ ἑπτὰ ἡμερῶν· ἐὰν δ' αὕτη ὑπερβῇ τὰς ὀκτώ, οὐδέποτε πλέον ἐπανέρχεται, διότι κατέστη ἄγριος, ἢ ἀπεβίωσε.

Ἡξεύρετε πῶς νεοσυλλεκτοῦσι τοὺς ἐλέφαντας; προσάγουσιν αὐτοὺς ἐπιδειξίῳ εἰς εἶδος τι παραδείσου (parc) κεκλεισμένου ὑπὸ μεγίστων θυφράκτων, ἐκεῖ ἀφίνουσιν αὐτοὺς ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας χωρὶς νὰ παραβῶσιν εἰς αὐτοὺς τροφάς. Ἡ πείνα ἄρχεται τῆς οἰκιακῆς των ἀνατροφῆς. Ἰνα δὲ ἀποτελειώσωσι ταύτην, εἰσάγουσι δύο τιθασυμένους ἐλέφαντας, οἵτινες ἀρχονται κτυπῶντες τὸν ἄγριον ἐλέφαντα διὰ τῆς προβοσκίδος των ἐωσοῦ οὗτος ἐνδώσει.

Ἄπαξ ἐνδώσας, ἐπιθασεύθη καὶ συμβάλλεται καὶ αὐτὸς εἰς τὸ νὰ ἰσοπεδοῖ τὰς ὁδοὺς, νὰ κατασκευάζῃ περιφράγματα, νὰ ἐπισωρεύῃ ξύλα καὶ νὰ τιθασύῃ τοὺς ἄλλους.

Συναπντῶμενοι ἐν συνοδείᾳ οἱ ἐλέφαντες σπανίως εἶναι ἐπικίνδυνοι καὶ δὲν προσβάλλουσι ποσῶς τὸν ἄνθρωπον. Τί θὰ ὠφελούνη; δὲν εἶναι σαρκοβόροι· μόνον δὲ ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ πίθηξ καταστρέφουσι ἵνα καταστρέφωσιν· ὁ μὲν ἄνθρωπος, διότι εἶναι ἄνθρωπος, ὁ δὲ πίθηξ, διότι εἶναι παρωδία τοῦ ἀνθρώπου.

Τοὺς παρίας πρέπει τις νὰ φοβῆται.

— Συγγνώμην! ὑπάρχουσι λοιπὸν καὶ ἐλέφαντες παρίας;

— Οἱ ἐλέφαντες οἱ διαπράξαντες κακούργημα τὰ ἐναντίοι τῆς ἀγνώστου νομοθεσίας τῆς διαπούσης τοὺς ἐλέφαντας, ἀποδιώκονται τῆς κοινωνίας τῶν ἐλεφάντων, ἐξορίζονται, ἐξοστρακίζονται. Ἄπαξ δὲ ἐξορισθέντες, ἐξοστρακισθέντες, τέτελεσται — ἃ; ὡσιν μακρὰν δύο, εἴκοσι, πενήτην λεύγας, ἃς ὑπάγωσιν ἀπὸ Κεϋλάνην εἰς τὴν Ἰνδικὴν Χερσόνησον διαπερῶντες τὸν πορθμὸν τοῦ Πόλη' ἀπὸ Μαδράς εἰς Νέπολιν, ἀπὸ Νέπολιν εἰς Βεγγάλην — παντοῦ, ἀναγνωρίζονται, ἀπαθούνηται, ἀπορίπτονται, ἀποδιώκονται! Διὰ τίνων δὲ σημείων οἱ ἐπίλοιποι ἐλέφαντες ἀναγνωρίζουσιν αὐτοὺς; οὐδεὶς γνωρίζει· ἀλλ' ἄπαξ κηρυχθέντες παρίας, μένουσι παρίας διὰ παντός, δὲν ἔχουσιν οὔτε θήλεα, οὔτε μικρὰ καὶ οὐδὲ πλέον παρίας πρὸς παρίας· βιβάζονται.

Ἰ; δ' ἐκ τούτου, ἢ μόνωσις αὕτη καθιστᾷ αὐτοὺς μισανθρώπους, θηριώδεις. Ἐκδικούνηται ὅθεν, ὅτι δήποτε ἀπαντήσωσιν, ἄνθρωπους καὶ ζῶα, μετὰ τὴν αὐτὴν ἐκδίκησιν, ἢν ἢ τῶν ἐλεφάντων κοινωνία ἐξήσκησεν ἐπ' αὐτῶν. Πεζὸς ἢ ἔφιππος, μαῦρος ἢ λευκός, ὠπλισμένος ἢ ἄοπλος, ὁ ἄνθρωπος ὁ εὐρεθῆς ἐπὶ τῆς διαβάσεώς των, ἐκτὸς ἀνωτέρας τύχης, εἶναι ἄνθρωπος ἀπολωλός.

Καθότι μόλις ἰδεὶ αὐτὸν, ὁ ἔλεφας τρέχει κατόπιν αὐτοῦ, τὸν προφθάνει, συλλαμβάνει αὐτὸν διὰ τῆς προβοσκίδος του, στρέφει αὐτὴν δις ἢ τρις, ὡς σφενδονιστῆς μέλλων νὰ ἐκσφενδονίσῃ λίθον, βίπτει αὐτὸν κατὰ γῆς, θέτει ἐπὶ τοῦ στήθους του τὸν πόδα, ὁ ἄνθρωπος ἀναβοᾷ οὐακ, καὶ τὸ πᾶν τετέλεσται. Οὕτω τὸ ἀριστούργημα τῆς πλάσεως ἠφάνισται. . .

ΣΤ'.

— Ἄλλ' ἀγαπητέ μοι, διέκοψεν ὁ Ὁράτιος, βλέπω ὅτι σὰς δίδω μάθημα τῆς φυσικῆς ἱστορίας, ἐγὼ ὅστις δὲν εἶμαι οὔτε ἀκαδημαϊκός, οὔτε ἐπίτιμον μέλος τῆς Ἀκαδημίας, ἀλλ' οὐδὲ κἂν ἀντεπιστέλλον αὐτῆς μέρους· παράλογον τῷ ὄντι τοῦτο!

— Ὅχι τόσο. . .

— Ἔτω! Ποῦ εἶμαθα μετὰ τὸ κυνήγιόν μας;

— Δὲν εἶχατε φθάσει εἰσέτι εἰς τὸ κυνήγιόν σας· ὠμιλεῖτε περὶ τοῦ ὁδοφύλακος καὶ τοῦ κτίστου ἐλέφαντος.

— Ἐχει κλῶς. . . Ἐξακολουθήσωμεν τὴν ὁδὸν μας. Φθάνων εἰς Βεντέννην, ἐγκαταλείπει τις τοὺς

ἔππου, εἰσδύων ἐντὸς τῶν λοχυμῶν — ἐργασία εὐχάριστος, τῷ ὄντι, μικρά τις ὁδὸς θελκτικῆ, ἦν ὑποχρεωμένοι εἶναι τις νὰ ἀνοίξῃ, ἕκαστος εἰς τὸ μέρος του, διὰ κυνηγετικῶν μαχαिरῶν.

Τὸ μέρος ἔνθα ἐμέλλαμεν νὰ παραδοθῶμεν εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην, ἐγνωστοποιήθη πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ τῶν μαύρων, πρὸ τριῶν ἡμερῶν σταντῶν καὶ ἀνακαλυψάντων τὰ ἴχνη ἀγέλης ἐλεφάντων. Ἄλλ' ἔπρεπέ τις νὰ ὁδεύσῃ δέκα λεύγας περὶ διανοίγων διόδον ἀνὰ μέσων τῶν λοχυμῶν.

Προσπορεύετο ἡμῶν ὁ ὁδηγός, ἢ μάλλον ἐν τῷ μέσῳ τῆς γραμμῆς ἡμῶν εὐρίσκατο. Ἐκαστος δ' ἡμῶν ἐτρέπα ὅσον τὰ κατὰ δύναμιν.

Ἀγέλαι ἐπιχρύσων φασιανῶν διήρχοντο ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν μας. Ἡρώτησα ἐάν μοι ἐπετρέπετο νὰ ἐκκενώσω τὸ ἐν τῶν πυροβόλων μου, τὸ διὰ μικρῶν χαλιῶν, καὶ νὰ φονεύσω δύο ἢ τρία ἐκείνων τῶν θαυμασιῶν πτηνῶν.

Ἡ ἄδεια μοι ἀπεποιήθη, διότι δὲν ἔπρεπέ τις νὰ προειδοποιήσῃ τοὺς ἐλέφαντας.

Καθ' ὅσον δ' ἐπροχωροῦμεν πρὸς τὸ μέρος ἔνθα ἐμέλλομεν νὰ συναντήσωμεν τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, ὁ σὶρ Williams συνίστα ἡμῖν τὴν μεγαλύτεραν ἡσυχίαν, ἐάν δὲ ὁμιλῶμεν, ἔπρεπε χαμιλοφῶνως.

Μετὰ δύο ὡς ἐγγιστα ὥρων ὁδοιπορίαν, διαρκουσῶν τῶν ὁποίων ἐξετελέσαμεν ἀληθῆ ἐργασίαν σκαπανέων, ἀφίχθημεν εἰς μέρος στρογγυλον, καὶ ἀνεγνωρίσαμεν ὅτι τὸ μέρος ἐκεῖνο πρὸ ὀλίγου εἶχεν ἐγκαταλειρηθῆ ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων.

Ἐπὶ ἑκατὸν σχεδὸν ποδῶν διαμέτρου, σιδηρόδενδρα, κόρυφοι, φοίνικες βανανέαι, ταῦτα πάντα ἦσαν ἐρριμένα ὡς ὁ σίτος εἰς τὸ ἄλλως τὸ γιγαντώδες θέρος εἶχε συντριβῆ, θλιβῆ, σχεδὸν καταπατηθῆ, διότι ἡ ἀγέλη τῶν κολοσσῶν εἶχε κατασκευάσει δι' αὐτοῦ ὑπόστρωμα διὰ δένδρων πεντήκοντα ποδῶν ὕψους.

Δύο αὐλακες εἶχον ἀνοιχθῆ ἐν τῇ λόχμῃ — ὅμοιαι μὲ δύο ὑπογείους διαβάσεις (tunnels) πλάτους ἔχουσα ἐκάστη τριάκοντα ποδῶν — Ἡ ἀγέλη, διαίρεθῆσα εἰς δύο μοίρας, εἶχεν ἀπομακρυνθῆ κατὰ δύο διάφορα μέρη.

Ἐμεινον ἐκπληκτος, τ' ὁμολογῶ, εἰς τὴν θεῶν τοιαύτης δυνάμεως καταστροφῆς, καὶ ἡρώτων ἑμαυτὸν τί ἐσκέπτετο ὁ ἄνθρωπος, ὁ πυγμαῖος, οὗτος, τὸ βῆμα οὗτινος μόλις κάμπτει τὸ χόρτον, ὅπερ πάλιν ἀνυψοῦται ἄμα αὐτοῦ διεθόντος, ἐρχόμενος νὰ προσβάλλῃ τέρατα, ἅτινα ὑπὸ

τοῦς πόδας των κάμπτουσι δάση, ἅτινα ἄπαξ καμφθέντα, οὐδέποτε ἀνεγείροντο.

Ἐστάθημεν εἶχαμεν ἀφίχθῆ.

Ὁ σὶρ Williams, ὡς οικειότερος πάντων ἡμῶν μὲ τοιοῦτον εἶδος κυνηγίου, ἔδωκεν ἡμῖν τὰς τελευταίας του ὁδηγίας.

Καὶ αἱ ὁδηγίαι ἐκεῖνοι ἀπευθύνοντο, πάντως, εἰς ἐμὲ, ὄντα δόκιμον ἐν τῇ πράξει.

Ἴδου αἱ κυριώτεραι αἰ ἤκουσα μὲ βόμβον τῶν ὠτίων, ὥστε εἶπον ἑμαυτῷ ὅτι τὸ αἷμα δὲν ἦτο παντάπασι ἐν τῇ οἰκίᾳ του καταστάσει.

Οὐδὲν ὅμως προξενοῦν τὸν φόβον αὐτοῦ ὁ σὶρ Williams εἶχε φονεύσει ἐξακοσίους μέχρις ἑπτασίων ἐλέφαντας — καὶ μέχρι μὲν τῶν πεντακοσίων ἠρίθμει αὐτοὺς, παύσας ἀκολούθως — καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα τοῦτο, ἄπαξ μόνον τῷ συνέβη ἀπευκταῖόν τι, ὅπερ τέλος δὲν ἔσχε δυσάρεστα ἐπακούουθα.

Διαπράξαντος ἡμέραν τινα τὴν ἀπερικοψίαν νὰ ἐκκενώσῃ τὰς δύο του βολὰς ἐπὶ ἐλεφαντισκίου, ἢ μήτηρ τοῦτου ἐφώρμησε κατ' αὐτοῦ καὶ ἐστράφη μὲν ὅπως λάβῃ τὸ δεύτερόν του πυροβόλον, ἀλλ' ὁ μαῦρός του, ἐξιπασθεὶς, ἔφυγε παραλαβῶν τὸ πυροβόλον.

Δὲν συνέλαβε τὴν ιδέαν, ἀλλ' οὔτε καιρὸν εἶχε, νὰ φύγῃ ὁ ἐλέφας περιεκάλυψεν αὐτὸν διὰ τῆς προβοσκίδος του καὶ ἀνύψωσεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς.

Εὐτυχῶς, χάρις εἰς τὴν ὑψηλὴν θέσιν, εἰς ἣν ὕψωσεν αὐτὸν τὸ ζῶον, οἱ συνέταιροί του ἔσχον τὴν εὐκολίαν νὰ πυροβολήσωσι κατὰ τοῦ ἐλεφάντος.

Ὁ ἐλέφας, μανιώδης, ἵνα εὐκολώτερον προσβάλλῃ τοὺς ἀδικοῦντας αὐτὸν, ἐρρίψε τὸν Williams εἴκοσι βήματα μακρὰν του, διευθυνθεὶς, κεκυφθεὶς τῇ κεφαλῇ, κατὰ τῆς ομάδος τῶν κυνηγῶν.

Ὁ σὶρ Williams ὀλίγου δεῖν ἀπέθνησκε, πλὴν ὄχι ἐκ τοῦ πεσίματος, ἀλλὰ ἐκ τῆς στιγμαίας συνθλίψεως, ἣν ἡ προβοσκίς προὔξενεσε περὶ τῶν πλευρῶν του.

Ἐπὶ πλέον τοῦ ἐνὸς μηνὸς ἤσθμικινε μὴ δυναμικὸς ν' ἀναλάβῃ τὴν τακτικὴν τοῦ ἀναπνοῆν.

Διὸ καὶ πρώτη αὐτοῦ πρὸς με ὁδηγία ὑπῆρξε τοῦ νὰ μὴ πυροβολήσω ἐπὶ ἐλεφαντισκίου, διότι ἡ ἀπερικοψία αὕτη συνεπιφέρει ὡς σύνθητες ἀποτελεσματὴν ἐναντίον προσβολῆν ὄλης τῆς ἀγέλης. Αἱ δ' ἄλλαι ὁδηγίαι ἦσαν νὰ μὴ πυροβολήσω κατ' ἐλεφάντων χαυλιοδόντων ἢ κατὰ λευκῶν ἐλεφάντων τὰ ὅπλα ἐκεῖνα καὶ τὸ χροῶμα εἶναι

σημεία ύψηλῆς περιωπῆς καὶ μεγίστης ἀξιοπρεπείας.

Πᾶς χαυλιόδους ἐλέφας εἶναι βασιλεὺς, πᾶς δ' ἐλέφας λευκὸς Θεός.

Οἱ μαῦροι εἰσὶν τῆς γνώμης ὅτι οἱ ἐλέφαντες οἱ περικεῖν εἰσὶν κκοκκακκαθεραμμένοι ἐλέφαντες διωχθέντες τῆς κοινωνίας, δι' ἔλλειψιν σέβας πρὸς τὴν ἐξουσίαν καὶ εὐλαθείας πρὸς τὴν θρησκείαν.

Ὡστε, ἐὰν ἡ ἔλλειψις σεβασμοῦ ἢ εὐλαθείας τιμωρεῖται δι' ἐξορίας, σκεφθῆτε λοιπὸν ὁποίας τιμωρίας γίνεται ἄξιον, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἐλεφάντων, οἷονδῆποτε ὄν, εἰς οἷονδῆποτε εἶδος καὶ ἂν ἀνήκη, πυροβολῶν κατὰ βασιλείωσ ἢ Θεοῦ!

Ἐξαίρεσει δὲ τῶν ἐλεφαντισκίων τῶν χαυλιόδοντων καὶ τῶν λευκῶν ἐλεφάντων, ἦτο θεμιτὸν νὰ πυροβολήσῃ τις κατὰ τῶν λοιπῶν.

Ὡστε, πλέον, δὲν ἦτο εἰμὴ ζήτημα ἐπιδεξιότητος. Εἰς ἔν καὶ μόνον σημεῖον εἶναι οἱ ἐλέφαντες τρωτοί.

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ μετώπου, τὸ κρονίον αὐτῶν ὑπέχει λεπτήν θλίψιν (depression) εἰς τὴν διάμετρον δ' ἐκείνης τῆς θλίψεως, εὐρείας ὡς τὸ βάθος πύλου, ἀπαιτεῖται νὰ διευθύνῃ τις τὴν βολήν. Ἐὰν τις ἐπιτύχη, συμβαίνει ἐνίοτε νὰ φωνεῖται τὸ ζῶον εὐθύς.

Ἐὰν δὲ τἀνάπαλιν δὲν φωνεῖται ἐν ἀκρεῖ, ἐπανέρχεται ἀνωπερθέτως ἐναντίον τοῦ πυροβολήσαντος, ἀναγνωρίζων αὐτὸν, ὄντα καὶ ἐν τῷ μέσῳ εἶκοσι κνηγῶν, καὶ εἶκοσι βολαὶ πυροβόλων ἐὰν ἦθελον διευθυνθῆ κατ' αὐτοῦ.

Πρέπει δὲ τις ν' ἀφήτῃ αὐτὸν νὰ ἐπανεέλθῃ, καὶ καθ' ἂν στιγμήν δὲν ἀπέχει αὐτοῦ παρὰ δύο ἢ τρεῖς βήματα. νὰ πηδήσῃ εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος, καὶ νὰ τοῦ διευθύνῃ, καθ' ἂν στιγμήν οὗτος περφέρεται ὑπὸ τῆς ταχύτητος τοῦ δρόμου αὐτοῦ, δευτέραν βολὴν ἐντὸς τοῦ ὥτιον του.

Κατὰ τὸ λέγειν δὲ τοῦ σίρ Williams, οἱ ἐξελιγμοὶ οὗτοι πάντες ἦσαν πράγματα εὐκολώτατα.

Ἦκουον δ' αὐτὸν μετὰ προσοχῆς, φαινομένης αὐτῷ, ἀναμφιβόλως, βασιμοτάτης, ὥστε μοι προσέθηκε μειδιῶν.

« — Βλέπω. Ὁράτις, ὅτι δὲν θὰ λάβω ἀνάγκην νὰ σοὶ ἐπαναλάβω δις τὰς ὁδηγίας. »

Ἰπεμειδιάσα, ἂν καὶ ἠεθάνθην τὰ χεῖλη μου τρέμοντα καὶ κατασταθέντα ὡχρά.

« — Οἴλετε κρῖνε. » ἀπεκρίθη αὐτῷ.

Καὶ ἀποκριθεὶς ταῦτα, εἶχον τὴν ἀπόφασιν, ἐὰν ὑπῆρχεν ἐν τῇ ἀγέλῃ, εἴτε ἐλεφαντισκίον εἴτε

χαυλιόδους ἐλέφας ἢ λευκός, νὰ πυροβολήσω κατ' αὐτοῦ.

Δὲν εἶπον ὅμως οὐδενὶ οὐδὲν, θέλων νὰ ἐκπλήξω τοὺς συνεταίρους μου.

Ἐν τῷ δὲ ὁ Williams ἐτελείωνε δίδων ἡμῖν τὰς ὁδηγίας του, ἠκούσαμεν δυνατὰς κραυγὰς.

Οἱ μαῦροι ἡμῶν, οἵτινες διαστρέψαντες τοὺς ἐλέφαντας, προσεπάθουν νὰ τοὺς πείσωσι νὰ φύγωσιν, οὐρλιάζον ὡς μαινόμενοι.

Λέγουσι τὸν ἐλέφαντα μελομανῆ πιστεύω τοῦτο ἐκ τῆς εὐρύτητος τῶν ὠτίων του. Ὁ φρικτὸς θόρυβος τῶν κραυγῶν αἰσθάνετο οἱ μαῦροι, θὰ ἐπενήργησε τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀπόφασιν ἣν ἐφάνησαν λαβόντες οἱ ἐλέφαντες πᾶραυτα νὰ διευθυνθῶσιν ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον πρὸς τὸ μέρος ἡμῶν, κροτούντων, τοῦναντίον βαθυτάτην σιγῇν.

Εὐθύς ἠκούσαμεν τι ὡς καταγίδα καὶ ἠσθάνθημεν τὴν γῆν τρέμουσαν καὶ ριγῶσαν, ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.

Εἰκοσὰς ἐλεφάντων ἤρχετο καλπάζουσα διὰ μετὰ τῶν δύο ὑπογείων διαβάσεων (tunnels), τρεῖς δὲ μόνον διὰ τῆς ἐτέρας· ὁ θῆλυς ὁ ἄρρην αὐτῆς καὶ τὸ ἐλεφαντισκίον των.

« — Σίρ Williams, ἐφώνησα ἀγγλιστὶ, ἀφίνω ὑμῖν καὶ τοῖς κυρίοις τὴν ἀγέλην, πλὴν ζητῶ νὰ μοὶ ἀφήσωσι τοὺς τρεῖς ἐκείνους. »

Στραφεὶς δ' εἶτα πρὸς τοὺς ἄππος μου· « Ἐλθετε, μετ' ἐμοῦ σεῖς! »

Καὶ, λαβὼν ἕνα τῶν τριῶν πυροβόλων, ἐβρίφθη ἐνώπιον τῶν τριῶν ἐλεφάντων.

Ἠδυνάμην νὰ ζητήσω καταφύγιον, ὅπισθεν οἷονδῆποτε δένδρου· πλὴν ἐτοποθετήθη ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ. Δύο ἐκ τῶν μύρων μου ἔτρεμον ψυχῇ τε καὶ σώματι, μεταβαλλόμενοι ἐκ τοῦ μέλανος τῆς ἐβένου εἰς τὸ φαῖον τοῦ μυός.

Εἶς δὲ μόνον ἐφαίνετο ἀποφασισμένος.

« — Οἱ φοβούμενοι ἀπομακρυνθήτωσαν! « — Μένω ἐγὼ, προσέθηκεν εἰς τούτων.

Ὅτε οἱ δύο δὲν ἀπείχον πλέον ἡμῶν εἰμὴ κατὰ τριάκοντα βήματα, ἤρχισα εὐθυβολῶν τὸ ἐλεφαντισκίον. Ἐβάδιζε καλπάζον μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς του.

Εἰς ἀπόστασιν εἶκοσι βημάτων ἐπυροβόλησα.

Τὸ ἐλεφαντισκίον ἐξαίφνης ἐστάθη, ἐκλονίσθη ἐπὶ τῶν κνημῶν του, ὡς ἂν ἦτο οἰνοβαρὲς καὶ ἔπεσαν ὡς ὄγκος.

Ὁ δὲ θῆλυς ἐξέβαλε κραυγὴν — κραυγὴν μητρὸς σπαρακτικὴν καὶ ἀπειλητικὴν ἐνταυτῷ — καὶ

ἐστάθη προσπαθὼν ν' ἀνασκηώσῃ τὸ ἐλεφαντί-
σκίον του.

Ταῦτα βλέπων ὁ ἄρρην, ὤρμησε κατ' εὐθείαν
ἐναντίον μου. Εἰς ἕξ βημάτων ἀπόστασιν τῷ διεύ-
θυνα βολὴν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ μετώπου.

Παραφερθεὶς ὑπὸ τοῦ δρόμου του, ἐξέστη ἐμοῦ.

Ἐπήδησα εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος, καὶ πηδῶν,
ἐλατόμην δευτέρου πυροβόλου ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ
μαύρου τοῦ ἀκολουθήσαντός με.

Περιστροφόμενος δ' ἵνα ἐναντίον κατέλθῃ ὁ
ἐλέφας, ἔκλιπε περὶ ἐπὶ τῶν γονάτων.

Οὐδόλως ἀνησύχησα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του,
διείδον, ὅτι δὲν ἤθελεν ἀνασκηωθῆ πλεόν.

Ἐξέβαλε τελευταίαν κραυγὴν. Τρομερὰ τὸ κατ'
ἀρχὴς ἡ κραυγὴ ἐξηστῆθησεν ὡς στεναγμὸς τὸ
τελευταῖον.

Ἀκούσας τὴν κραυγὴν ταύτην, ὁ θῆλυς ἐλέ-
φας ὑπέστρεψε πρὸς με ἐγκαταλείψας τὸ ἐλεφαντι-
σκιον του ἐν ἀγωνίᾳ.

Τότε συνέλαβον τὴν ἰδέαν νὰ μὴ ὠφελῆθῃ τῆς
εὐκαιρίας καθ' ἣν μοὶ παρουσίαζε τὸ μέτωπον
ὁ θῆλυς ἀλλ' ὅτε δύο βήματα μόλις ἐμοῦ ἀπεῖχε,
ἐπήδησα εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος, καὶ, ἐκ τοῦ
ἀνεγγυς, στηρίζων τοὺς δύο μου δακτύλους ἐπὶ
τῶν δύο σφυρῶν ἐκένωσα τὰς δύο μου βολὰς ἐν-
τὸς τοῦ ὠτίου του. Μόλυβδος δὲ χάρτης καὶ πυ-
ρίτις — ἐπελθόντα κατέσκαψαν λάκκον!

« — Μὰ τὴν πίστιν μου! προσέθηκον, ἕκαστος
ὡς πράξῃ τὸ αὐτὸ τρεῖς ἐλέφαντας διὰ τεσσα-
ρων βολῶν νὰ φονεύσῃ τις, μοὶ φαίνεται ἀρκετόν.

Καὶ καθήσας ἐπὶ τοῦ ἐλεφαντισκίου ὄντος
ἀναστήματος ἵππου, ἐξέβαλον τὰ πυρεκβόλα μου
καὶ ἤναψα τὸ σιγάρον μου.

Ἐπανεφέρομεν πέντε οὐρὰς ἐλεφάντων, τρέ-
παια τῆς νίκης.

Ἐλαβον εἰς μερίδιόν μου τρεῖς.

Εἰς μαῦρος ἐφρονεῖθη, ἄλλος δὲ τις ῥιφθεὶς ὑ-
ψηλότατα ὑπὸ ἐλέφαντος καὶ κατὰ δένδρου πε-
σῶν συνετριβῆ. Οὐδεὶς δ' ἐξ ἡμῶν τὴν παραμι-
κροτέραν ἀμυχὴν ἔσχε.

— Τοιαύτη τις ἡ δῆγησις ἦν μοὶ ἐζητήσατε
δὲν εἶναι τόσον ἐνδιαφέρουσα, ἀλλ' εἶναι ἀλη-
θιστάτη.

Γ. Ι. ΠΑΠΙΑΖΟΓΛΟΥ.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ.

ΓΑΕΤΑΝΟΣ ΔΟΝΙΖΕΤΤΗΣ.

Ἰπὸ

(Adolphe Adam.)

Τῷ 1815 νεκνίας τις διευθύνετο περὶ ἐπὶ τῆς
ὁδοῦ τῆς Βολωνίας, ἀπὸ καιρὸν δὲ εἰς καιρὸν ἐ-
στρέφετο, ἵνα ρίψῃ τελευταῖον βλέμμα ἐπὶ τῶν
τειχῶν τῆς Βεργάμης, τῆς πατρίδος του, ἐξ ἧς
ἀπεμακρύνετο κατὰ πρῶτον. Ἐάν δ' ἐνίοτε δά-
κρυ ἔβρεχε τὰ βλέφρατά του, ἀναπολοῦντος ἀγα-
πητὸν πατέρα καὶ πεφιλημένην αὐτῷ μητέρα, ἐξ
ῶν ἀπεχωρίζετο, μ' ὄλον τοῦτο πάραυτα μειδιά-
μα τι ἐπέλαμπεν ἐπὶ τοῦ προσώπου του, τὸ δὲ
μειδιάμα ἐκεῖνο, τὸ τῆς ἐλπίδος, ἦτο φυσι-
κὴ ἔμπνευσις νεαρᾶς ψυχῆς, φερομένης πρὸς τὸ
ἄγνωστον. Ἄλλως τε, ὁ ἥλιος τῆς Ἰταλίας εἶ-
ναι τόσον ὠραῖος, ὁ ἀήρ τόσον καθαρὸς διὰ δε-
καπενταετην νέον! ἡ δὲ ἐλευθερία φαίνεται τό-
σον ὠραία, ὅταν τις κατὰ πρῶτον χοῦται αὐτῆς!
πάντα δὲ ταῦτα δὲν ἀποτελοῦσιν ἄρα τὴν εὐτυ-
χίαν; Οὕτω καὶ ὁ ὁδοιπόρος ἡμῶν ἦτο εὐτυχῆς,
ὦ! πολὺ εὐτυχῆς! διότι ἦτο νέος, ὠραῖος, ὑγιῆς
καὶ ὄνειροπόλει· ὄνειροπόλει δὲ δόξαν τιμᾶς,
καὶ πλοῦτη! Καὶ ἐν τούτοις, τὴν πραγματικὴν
εὐτυχίαν, ἣν κατεῖχε τότε, μακρὰν ἦτο νὰ τὴν
ἐκτιμήσῃ ἐπέβλεπεν αὐτὴν μόνον ἐν τῷ μέλλοντι
καὶ ἐν τῇ πραγματοποίησει τῶν ὀνείρων του.

Τῷ 1847 ἄμαξά τις ἐπιμελῶς κεκλεισμένη
εἰσήρχετο εἰς Βεργάμην ἐμπεριέχουσα ἄνθρωπον
κατὰ τὸ φαινόμενον σκυθρωπὸν καὶ μελαγχολι-
κόν· τὸ πεπλανεμένον βλέμμα του ἐπρόδιδε βα-
θειὰν λύπην, μὴ ἐμφαίνον τὴν παραμικροτέραν
ἀγχινοίαν. Τὸ ἔμψυχον δ' ἐκεῖνο πτώμα, τὸ ἐν
Βεργάμῃ εἰσερχόμενον, ἦτο τὸ τοῦ νεανίου τοῦ
πρὸ τριάκοντα καὶ τριῶν ἐτῶν ἀναχωρήσαντος
πλήρους μέλλοντος καὶ ἐλπίδων. Καὶ μ' ὄλα ταῦ-
τα οἱ ὄνειροὶ του πάντες, εἶχαν πραγματοποιηθᾶ·
δόξαν, τιμᾶς, πλοῦτη, τὰ πάντα εἶχεν ἀπολαύ-
σει· ἡ σῆμη τοῦ ὀνόματός του ἐνέπλησε τὸν κό-
σμον ἅπαντα, οἱ κυρίαρχοι διημφισβήτησαν τὴν
τιμὴν νὰ κοσμήσωσιν αὐτὸν διὰ τῶν παρασῆμων
των, νὰ τὸν ἐμπλήσωσι διὰ τῆς εὐνοίας των. Διὰ
δὲ τὴν ἀξίαν πᾶν μελοιδιῶν του, τὰ μέρη ἅπαν-
τα τῷ εἶχον προσφέρει χρυσίον καὶ στεφάνους·
δὲν συνίστατο εἰς ταῦτα ἡ εὐτυχία ἣν ὄνειρο-
πόλει; Ἀλλὰ ποῖα θυτίλα ἐξήγγόρασε ταύτην!